

Dictamen núm. 22/2021, relatiu al Projecte de decret regulador del Registre Balear de Petjada de Carboni*

I. ANTECEDENTS

1. El 2 de febrer de 2021 la presidenta de les Illes Balears demana que s'emeti dictamen en relació amb el Projecte de decret regulador del Registre Balear de Petjada de Carboni. La consulta té entrada en el Consell Consultiu el 4 de febrer. Arran del requeriment efectuat per a la compleció de l'expedient, el 19 de març de 2021 té entrada la documentació addicional requerida per emetre el dictamen, amb la qual cosa el termini s'inicia novament.

2. L'expedient tramès i la documentació aportada posteriorment —en format paper— és una còpia testimoniada per la cap del Servei d'Assumptes Generals i Contractació i el Projecte normatiu autoritzat per la secretària general, amb un índex de la documentació que conté. Aquest expedient consta de les fases de consulta prèvia i del procediment d'elaboració de la norma.

3. En la *fase de consulta prèvia* hi figura:

i) La memòria justificativa del director general d'Energia i Canvi Climàtic, de 3 d'octubre de 2019, per la qual proposa iniciar els tràmits per redactar i tramitar un projecte de decret regulador del Registre Balear de Petjada de Carboni i d'altres obligacions per a les empreses i les administracions en matèria de reducció d'emissions establertes en la Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica. A més, proposa substanciar una consulta pública prèvia per conèixer l'opinió dels subjectes i de les organitzacions més representatives potencialment afectades per la futura norma sobre els problemes que es pretenen solucionar, la necessitat i l'oportunitat de la norma, i els objectius i les alternatives reguladores i no reguladores.

ii) La Resolució del conseller de Transició Energètica i Sectors Productius de 7 d'octubre de 2019 mitjançant la qual es demana al director d'Energia i Canvi Climàtic que es duguin a terme les actuacions necessàries per substanciar una consulta pública prèvia. Amb la mateixa Resolució es fixa el termini de 15 dies hàbils perquè es puguin formular aportacions i suggeriments per via telemàtica a través del portal de participació ciutadana.

iii) Com a conseqüència d'aquest tràmit s'incorporen les aportacions de Sinergies Consultoria, de 29 d'octubre de 2019; de Podarcis SL Consultores i Auditores, de 4 de novembre de 2019, i de la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca, de 5 de novembre de 2019. Altrament, el 20 de novembre, la Federació Hotelera demana que el Projecte de decret aclareixi l'àmbit d'aplicació de la norma projectada en relació amb les empreses turístiques hoteleres (la majoria d'elles estarien obligades a calcular i registrar la petjada de carboni, tot i que no tenen un número fix de treballadors durant l'any).

iv) El certificat de 6 de novembre de 2021 del Servei de Participació i Voluntariat, segons el qual aquest tràmit s'ha fet a través de la pàgina de participació ciutadana del 8 d'octubre al 5 de novembre de 2019, i que s'han registrat 82 visites.

* Ponent: Maria Ballester Cardell.

4. El 6 de novembre de 2019 el conseller de Transició Energètica i Sectors Productius disposa l'inici del procediment d'elaboració del Projecte de decret i designa la Direcció General d'Energia i Canvi Climàtic com a òrgan responsable del procediment.
5. El 26 de febrer de 2020 el conseller de Transició Energètica i Sectors Productius resol sotmetre el Projecte de decret al tràmit d'audiència i posar-lo a disposició de les persones interessades, fixa el termini d'informació pública en un mes i habilita la possibilitat de presentar al·legacions de forma telemàtica. El BOIB núm. 36, de 17 de març de 2020, publica la Resolució esmentada.
6. A continuació, s'incorpora a l'expedient l'esborrany de Projecte de decret regulador del Registre Balear de Petjada de Carboni, en la versió catalana i castellana (l'índex l'anomena «Primer esborrany»). Segons la memòria es publica el 18 de març de 2020 a la seu electrònica.
7. En aquesta fase també s'incorpora el document d'anàlisi amb el resultat de la consulta prèvia, de 18 de març de 2020, emès pel director general d'Energia i Canvi Climàtic.
8. El 30 de març de 2020, el cap del Servei de Canvi Climàtic i Atmosfera, amb el vistiplau del director general d'Energia i Canvi Climàtic, subscriu l'informe d'impacte normatiu en matèria d'unitat de mercat, de conformitat amb la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat. En aquest informe podem llegir:

La Ley [10/2019, de 22 de febrero, de cambio climático y transición energética] viene motivada, entre otras realidades, por el hecho de que las Islas Baleares emiten una gran cantidad de gases de efecto invernadero, donde casi la mitad de su consumo energético se basa en combustibles fósiles para el transporte terrestre, marítimo o aéreo, con una importante dependencia energética del exterior.

Esta realidad, unida al carácter de la insularidad, determina para las islas una importante vulnerabilidad a los efectos del cambio climático, incluso más significativa que otros territorios del Estado o de la Unión Europea.

Por todo ello, ordena las acciones del Gobierno encaminadas a la mitigación y la adaptación al cambio climático en las Illes, así como la transición a un modelo energético sostenible, eficiente y descarbonizado en el 2050, estableciendo unos objetivos de reducción de emisiones del 40 % para 2030, y el 90 % para el año 2050, tomando como año base el año 1990.

A este respecto, de cara a la reducción de emisiones, la Ley crea en su artículo 28, el «registro balear de huella de carbono» como un instrumento eficaz de la política energética balear de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, derivando su regulación y funcionamiento a un desarrollo reglamentario posterior, que se concreta en el «Proyecto de Decreto regulador del Registro Balear de Huella de Carbono» [...].

Dicho Proyecto de Decreto tiene como objetivo la regulación de las funciones de organización y funcionamiento del Registro balear de huella de carbono [...].

Todo ello con el fin último de elaborar eficazmente el reparto de los objetivos de reducción a establecer en los presupuestos de carbono para los sectores de actividad económica de las Islas Baleares afectados.

[...]

El Capítulo III establece el procedimiento de inscripción, actualización y baja del registro y la actividad de verificación de la huella de carbono de los sujetos obligados. Diferencia un procedimiento ordinario de inscripción para los sujetos obligados y una tramitación simplificada para aquellas personas físicas y jurídicas que, no estando obligadas al cálculo e inscripción de sus emisiones, decidan voluntariamente proceder a su cálculo y su inscripción mediante la comunicación previa. [...]

La Ley 10/2019, de 22 de febrero, de cambio climático y transición energética ya estuvo sometida a revisión de cumplimiento de los criterios de Unidad de Mercado. El proyecto de decreto que se presenta únicamente reglamenta la manera en que se puede dar cumplimiento a las obligaciones derivadas de los artículos 26 y 28 de la Ley. [...]

Sobre la ruptura de unidad de mercado en Europa, cabe señalar que Reino Unido ya puso en marcha un sistema similar en 31 de marzo de 2019, con obligación a partir de 1 de abril de 2019 de declarar sus emisiones de CO1 («Streamline Energy & Carbon Reporting»- «SECR»).

A nivel nacional, la Ley 8/2018, de 8 de octubre, de medidas frente al cambio climático y para la transición hacia un nuevo modelo energético en Andalucía, regula en el Título VI, sobre «Mitigación de emisiones», en su capítulo II, el Sistema Andaluz de Emisiones Registradas – SAER (art. 41 a 49), de carácter obligatorio, como instrumento para la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero en Andalucía. [...]

La Ley 10/2019, en vías de no ser arbitraria, tiene en cuenta todos los sectores económicos y sociales y todos los territorios de las Islas Baleares.

La proporcionalidad de las acciones contenidas en la ley, en cuanto a su valoración económica, de mercado y de empleo, se estudió por parte de la Dirección General de Empleo y Economía. Esta Dirección General emitió un informe sobre el impacto económico y el impacto sobre sectores. [...]

El no cumplimiento del artículo 28 de la Ley, viene tipificado en el punto *j* del artículo 93 como falta leve. Las sanciones que pueden corresponder a las faltas leves quedan estipuladas en el artículo 94 de la ley, pudiendo encontrarse entre los 300 y los 3000 €.

[...]

5. Conclusiones

El proyecto de Decreto que se presenta tiene como objeto hacer operativo el elemento instrumental creado por la ley balear 10/2019, de Cambio Climático y Transición Energética —el Registro de la Huella de Carbono— dirigido a garantizar la gestión de las emisiones difusas de gases de efecto invernadero de los sujetos obligados y permitir una de las finalidades de la ley, como es la reducción de las emisiones de gases de efecto invernadero, de acuerdo con los compromisos adquiridos por el Estado español y la Unión Europea y con especial atención al hecho insular. El no cumplimiento con el artículo 28, de registro de huella de carbono, viene tipificado como falta leve en el artículo 93 de la Ley.

2. Dicha Ley ya estuvo sometida a su publicidad en el entorno web creado por la Secretaría General de Unidad de Mercado. En cualquier caso, se ha considerado oportuno exponer el contenido de este proyecto de Decreto, pues la aprobación del mismo dará lugar a la habilitación de los artículos 26 y 28 de la Ley.

3. Ha quedado demostrado, tanto en su día por la aprobación de la Ley 10/2019, como por este informe, que la necesidad de este proyecto de Decreto se ajusta a las razones

imperiosas de interés general estipuladas por la Ley 10/2013 (LGUM) y al artículo 3.11 de la Ley 17/2009, sobre libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio. Concretamente, las razones imperiosas son por protección de la salud pública y la protección del medio ambiente y su entorno urbano.

4. Ha quedado demostrado, tanto en su día por la aprobación de la Ley 10/2019, como en ese informe, que este proyecto de Decreto es ponderado y las actuaciones que se indican son proporcionadas y no arbitrarias.

9. S'adjunta a l'expedient la tramesa a la Comissió Europea per complir el procediment establert en la Directiva (UE) 2015/1535. Segons consta en la memòria, el 8 de maig de 2020 la Comissió confirma que ha rebut la documentació i fixa un termini de tres mesos per emetre dictamen.

10. S'incorpora a l'expedient la *segona versió del primer esborrany* del Projecte de decret regulador del Registre Balear de Petjada de Carboni, en la versió catalana i castellana. Segons la memòria es publica el 8 d'abril de 2020 a la seu electrònica.

11. També s'hi incorpora el document de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient, de 21 d'abril de 2020, que duu per títol «Comentarios al Borrador del Proyecto de Decreto regulador del Registro Balear de huella de carbono en su versión que será remitida a la Comisión Europea en cumplimiento de la Directiva 2015/1535 sobre notificación de reglamentación técnica». En aquest document s'explica que «el Registro balear de huella de carbono (registro balear) presenta oportunidades muy interesantes de fomento del cálculo y reducción de las emisiones de gases de efecto invernadero en el territorio insular. Además de servir de amplificador de la iniciativa estatal y como elemento de sensibilización sobre la lucha contra el cambio climático. La Oficina Española de Cambio Climático (OECC) ha trabajado hasta hora de manera conjunta con el Gobierno Balear en la definición del registro balear, de cara a garantizar su compatibilidad con el registro estatal. De esta manera, no solo se evitarán problemas administrativos, sino que se facilitará a las empresas españolas participar en este tipo de esquemas, sin interponer trabas innecesarias. [...] las empresas empiezan a hacerse eco de estas noticias y a manifestar su inquietud por la proliferación de esquemas similares pero no compatibles entre sí. Es, por tanto, deber de la administración garantizar esquemas claros y compatibles que no desincentiven a las empresas en sus compromisos y esfuerzos en la lucha contra el cambio climático». Per això, en el document s'incorporen una sèrie de «comentarios en dos ámbitos en los que sería necesario seguir trabajando: Compatibilidad con el Registro de huella de carbono, compensación y proyectos de absorción de dióxido de carbono (RD 163/2014, de 14 de marzo). Compatibilidad con el Régimen de derechos de emisión (Directiva 2003/87/CE)».

12. Mitjançant oficis de la secretària general de 3 de juny de 2020 se sotmet el Projecte a consulta de les conselleries de l'Administració autonòmica i s'atorga un termini de quinze dies per fer suggeriments i al·legacions.

Al mateix temps, es dona participació a les institucions i les entitats següents: Ens Públic Radiotelevisió de les Illes Balears (EPRTVIB), Fundació per als Estudis Superiors de Música i Arts Escèniques de les Illes Balears, Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia (FBIT), Entitat Pública Empresarial de Telecomunicacions i Innovació de les Illes Balears (IBETEC), Gestió d'Emergències de les Illes Balears (GEIBSAU), Escola Balear

d'Administració Pública (EBAP), Fundació d'Atenció i Suport a la Dependència i de Promoció de l'Autonomia Personal de les Illes Balears, Fundació Institut Socioeducatiu s'Estel, Fundació per a l'Esport Balear, Institut Balear de la Joventut (IBJOVE), Consorcis de Recursos Socio-sanitaris i Assistencials de les Illes Balears, Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears (FOGAIBA), Serveis de Millora Agrària i Pesquera (SEMILLA), Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius (IBISEC), Agència Tributària Illes Balears (ATIB), Centre Balears Europa (CBE), Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental (ABAQUA), Consorci d'Aigües de les Illes Balears, Consorci per a la Recuperació de la Fauna de les Illes Balears (COFIB), Institut Balear de la Natura (IBANAT), Servei d'Informació Territorial de les Illes Balears (SITIBSA), Institut Balear de l'Habitatge (IBAVI), Serveis Ferroviaris de Mallorca (SFM), Consorci de Transports de Mallorca (CTM), Institut d'Estudis Baleàrics (IEB), Fundació Orquestra Simfònica de les Illes Balears, Fundació Robert Graves, Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears (GSAIB), Servei de Salut de les Illes Balears (IB-SALUT), Fundació Institut d'Investigació Sanitària Illes Balears (IDISBA), Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears (IDI), Institut Balear de l'Energia, Agència d'Estratègia Turística de les Illes Balears (AETIB), Consorci Borsa d'Allotjaments Turístics (CBAT), Consorci Escola d'Hoteleria de les Illes Balears (CEH), Institut Balear de Seguretat i Salut Laboral (IBASSAL), Consorci d'Infraestructures de les Illes Balears, Servei d'Ocupació de les Illes Balears (SOIB), Consorci per al Desenvolupament d'Actuacions de Millora i Construcció d'Infraestructures al Territori de l'Entitat Local Palmanyola, Institut d'Indústries Culturals de les Illes Balears (ICIB), Consorci Velòdrom Illes Balears. Així mateix, es dona participació als quatre consells insulars i a la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears (FELIB).

També s'atorga audiència a les entitats següents: Associació de la Producció Agrària Ecològica de Mallorca (APAEMA); Asociación de Instalaciones Náutico Deportivas (ANADE); Associació Balear de Tècnics en Energia, Climatització i Refrigeració (ABTECIR); Colegio Oficial de Aparejadores y Arquitectos Técnicos de Mallorca; Colegio Oficial de Peritos e Ingenieros Técnicos Industriales de las Illes Balears; Cooperatives Agro-alimentàries Illes Balears (UCABAL); Air Europa Líneas Aéreas SAU; GOB; Federación Empresarial Hotelera de Mallorca (FEHM); CAEB; Creu Roja Illes Balears; Asociación Agraria Jóvenes Agricultores (ASAJA); Federación Empresarial Balear de Transportes (FEBT), i Amics de la Terra.

Com a resultat d'aquest tràmit, presenten al·legacions: Grup Daphnia, Servicios Ambientales; Amics de la Terra; Podarcis SL, Consultores i Auditores; Sostenible XXI; Enel-Endesa; Air Europa-Globalia; Colegio de Aparejadores de Mallorca; Montserrat Molins Duran; Anded Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución; Red Eléctrica de España (REE); Asociación de Productores de Agricultura Económica de Menorca (APAEM); Confederación de Asociaciones Empresariales de Baleares (CAEB); Globalia; Sinergies; Asociación de Producción Agraria Ecológica de Mallorca (APAEMA); Asociación de Producción Agraria Ecológica de Ibiza y Formentera (APAEF); Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa (GOB), i també fa una aportació el responsable de Relacions Europees del Govern.

13. El 26 de juny de 2020 l'Institut Balear de la Dona emet l'informe d'impacte de gènere amb algunes recomanacions de tipus lingüístic, tot i que remarca que en la norma projectada s'utilitza, en general, un llenguatge no sexista i inclusiu.

14. D'acord amb el certificat del Servei de Participació i Voluntariat, emès el 29 de juny de 2020, del 17 de març al 27 de juny de 2020 es va publicar en la pàgina de participació ciutadana l'enllaç al tràmit d'audiència i informació pública. S'especifica que, a causa de l'estat d'alarma, els terminis es van interrompre del 14 de març a l'1 de juny de 2020. Durant aquell termini es van registrar 3.346 visites i es van presentar 67 al·legacions per part de 19 persones o entitats.

15. S'incorpora a l'expedient el document que duu per títol «Observaciones de la Comisión (artículo 5, apartado 2, de la Directiva (UE) 2015/1535)», de 10 d'agost de 2020, en el qual es fa una sèrie de consideracions, principalment en relació amb els sectors d'activitat econòmica per als quals la legislació de la Unió estableix un marc general per a la compatibilitat de les emissions de GEI (Directiva 2003/87/CE [juntament amb el Reglament d'Execució (UE) núm. 601/2012 i Reglament d'Execució (UE) 2018/2067], Reglament (UE) 2015/757 o Directiva 98/70/CE). I conclou:

En la medida de lo posible, con arreglo a la estructura actual del Registro y a fin de evitar un esfuerzo adicional para los operadores, se les debería permitir utilizar los datos ya puestos a disposición en virtud de la legislación de la Unión, también para los fines del Registro, sin necesidad de una auditoria adicional con respecto a estos datos.

Además, en lo que respecta a la compensación de la huella de carbono permitida por el Registro, las autoridades competentes deberían desalentar el doble cómputo de los proyectos de absorción y reducción con fines de compensación (por ejemplo, al permitir que el mismo régimen atienda a más de un operador), o que los niveles de acreditación atribuidos a esos proyectos sean incompatibles con los objetivos nacionales. Esto permitirá la aplicación del principio previsto en el artículo 4, apartado 13, y al artículo 6, apartado 2 del Acuerdo de París sobre el Cambio Climático del que son parte la Unión Europea y España. De conformidad con ese principio, al contabilizar las emisiones, debe evitarse el doble cómputo de las reducciones de las emisiones.

16. Consta en l'expedient l'informe de resposta a les al·legacions rebudes en el tràmit d'audiència i informació (sense data ni signatura). Segons l'índex aquest document s'emet el 29 de novembre de 2020.

17. A continuació, s'incorpora el segon esborrany del Projecte de decret.

18. Segons el certificat de 2 de desembre de 2020 del cap del Servei de Canvi Climàtic i Atmosfera i secretari de la Comissió Interdepartamental de Canvi Climàtic, el 27 de novembre de 2020 la Comissió esmentada aprova, per unanimitat, el Projecte normatiu.

19. D'acord amb el certificat, també de 2 de desembre de 2020, del cap del Servei d'Energies Renovables i Eficiència Energètica i secretari del Consell Assessor de l'Energia el mateix dia 2 de desembre el Consell Assessor de l'Energia aprova, per unanimitat, la disposició projectada.

20. S'incorpora la darrera versió del Projecte de decret en català i castellà, revisades lingüísticament i que es corresponen amb les versions autoritzades del Projecte normatiu sotmès a consulta.

21. El 4 de desembre de 2020 la secretària general de la Conselleria de Transició Energètica i Sectors Productius subscriu la memòria d'anàlisi d'impacte normatiu (MAIN) amb els apartats següents:

1. Oportunitat de la norma
2. Marc normatiu
3. Títol competencial
4. Relació de disposicions afectades
5. Breu descripció del contingut de la proposta normativa
6. Impacte econòmic
7. Impacte pressupostari
8. Càrregues administratives
9. Anàlisi i valoració resumida de les al·legacions presentades als tràmits d'audiència i informació pública
10. Procediment d'elaboració normativa
11. Avaluació del compliment dels principis de bona regulació
12. Impacte per raó de gènere
13. Unitat de mercat
14. Comissió Europea
15. Comissió Interdepartamental de Canvi Climàtic
16. Consell Assessor de l'Energia
17. Dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears

22. El 12 de gener de 2021 el Departament Jurídic emet un informe en relació amb la tramitació i el contingut del Projecte de decret. Així, es manifesta que no suposa una regulació directa ni estructural de matèries econòmiques o socials, d'acord amb la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, per la qual cosa no s'ha sol·licitat l'informe d'aquest òrgan assessor.

23. En el tràmit de compleció s'ha aportat el certificat de 16 de març de 2021 de la secretària general sobre el compliment de l'article 7 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

II. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

Primera

La presidenta de les Illes Balears està legitimada per sol·licitar aquest dictamen, amb caràcter preceptiu, i el Consell Consultiu és competent per emetre'l, en virtut del que disposen els articles 18.7 i 21.a de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu, així com l'article 59.3 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears.

El caràcter preceptiu del dictamen deriva del fet que es tracta d'una disposició reglamentària amb un contingut *ad extra*, atès que té per objecte regular el Registre Balear de Petjada de Carboni. La norma estableix quins són els subjectes de la inscripció —i també els que poden inscriure's de manera voluntària— i determina les dades objecte d'inscripció en cadascuna de les seccions en què es constitueix el Registre. En concret, la disposició preveu el càlcul anual de la petjada de carboni de les emissions —i, si escau, la verificació per una entitat acreditada externa— i l'elaboració i l'execució de plans de reducció de les emissions difuses pel que fa a les instal·lacions i el centre de treball.

Segona

La resolució d'inici del procediment del conseller és de 6 de novembre de 2019, posterior, per tant, a l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre (que ha estat afectada per la STC 55/2018), i de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears. Tal com es recorda en el nostre Dictamen núm. 117/2019, amb referència al núm. 54/2019:

D'acord amb el criteri establert pel Tribunal Constitucional, i pel que ara ens afecta, no resulta exigible a les comunitats autònomes l'avaluació normativa ni la publicació de les iniciatives legals o reglamentàries en el pla anual normatiu —articles 130 i 132 de la Llei 39/2015. D'altra banda, el tràmit de consulta prèvia, regulat en l'article 133, seguirà sent exigible a les institucions autonòmiques, però no en els mateixos termes fixats en el precepte legal esmentat (que únicament afecta l'Estat). Així mateix, continuen sent aplicables les excepcions previstes en el primer paràgraf de l'apartat 4 de l'article 133, que permeten no dur a terme el tràmit de consulta.

Cal tenir en compte, així mateix, que recentment s'ha aprovat la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, que regula en els articles 42 i següents el procediment d'elaboració de les disposicions reglamentàries. No obstant això, el Consell Consultiu considera que aquests preceptes no resulten aplicables al Projecte de decret que ens ocupa, atès que es va començar a tramitar abans de l'entrada en vigor de la Llei 1/2019 (així també ho disposa la Instrucció 1/2019, sobre les regles de dret transitori aplicables als procediments d'elaboració normativa en relació amb la disposició transitòria tercera de la Llei 39/2015 i la disposició final onzena de la Llei 1/2019).

[...]

Per això, s'hi han d'aplicar els tràmits prevists en la legislació autonòmica, amb respecte als elements normatius de caràcter bàsic. En el procediment ordinari cal destacar l'inici (article 56), la fase d'audiència i informació pública (article 58), la fase d'informes i dictàmens preceptius (article 59) i, com a document en part nou, la MAIN (article 60), document que la Llei considera «[...] dinàmic, que s'ha d'anar actualitzant amb la incorporació dels aspectes rellevants, resultants de les diferents fases de la tramitació, des de l'acord d'inici fins a la finalització del procediment».

L'article 60.2 del nou text legal detalla els set grans apartats en què s'ha de subdividir la MAIN que ha d'elaborar l'òrgan «que tramita el procediment». Així mateix, cal destacar que l'article 59.1.e, a manera d'addició, disposa també que se sotmeti el Projecte preceptivament a «altres informes o dictàmens que resultin preceptius de conformitat amb la normativa aplicable».

A) En principi —i sens perjudici del que comentarem—, la tramitació que s’ha seguit s’ajusta a la fixada per les diferents legislacions estatal i autonòmica que s’hi han d’aplicar.

En aquest cas consta, com es dedueix dels antecedents, que s’han dut a terme els tràmits preceptius imprescindibles següents: *a)* la consulta pública prèvia; *b)* la resolució d’inici; *c)* l’audiència a entitats rellevants; *d)* la informació pública mitjançant un edicte en el BOIB i en el web; *e)* l’informe sobre la incidència del Projecte de decret en relació amb els principis de necessitat i proporcionalitat de l’actuació del Govern, de conformitat amb la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat; *f)* la remissió del Projecte de decret a la Comissió Europea; *g)* la MAIN, amb els apartats corresponents, amb especial esment dels principis de bona regulació; *h)* l’informe d’impacte de gènere de l’Institut Balear de la Dona; *i)* la participació de la Comissió Interdepartamental de Canvi Climàtic; *j)* la intervenció del Consell Assessor de l’Energia, i *k)* l’informe jurídic.

També s’ha acreditat que s’han complert, en essència, les formalitats pròpies de la consulta, atès que s’ha enviat una còpia de l’expedient i el text autoritzat del Projecte normatiu que ha de ser dictaminat. S’incorpora també a l’expedient el certificat que acredita que s’han complert les obligacions legals de la transparència, previstes en l’article 7 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

B) Això no obstant, el Consell Consultiu ha d’aprofundir en l’anàlisi dels tràmits essencials en relació amb el procediment d’elaboració del projecte normatiu.

1. Tal com s’ha assenyalat en l’apartat d’antecedents, s’ha aportat una memòria d’anàlisi d’impacte normatiu (MAIN), subscripta per la secretària general, de 4 de desembre de 2020, en la fase final de la tramitació del projecte normatiu. Tot i que l’article 60 de la Llei 1/2019 no preveu el moment en què s’ha de fer la MAIN, està configurat com un document dinàmic que s’ha d’anar actualitzant amb la incorporació dels aspectes resultants de les diferents fases de la tramitació. Aquesta circumstància ens obliga a efectuar la crítica, en el nostre cas, al fet que la memòria només s’elabori en la fase final del procediment de l’elaboració del Projecte i una vegada efectuats tots els tràmits resta informació sobre l’abast i la finalitat de la norma projectada i, per tant, afecta la finalitat mateixa dels tràmits, en especial, l’anàlisi inicial i dels estudis econòmics i de càrregues.

2. Consta que en la fase d’audiència i participació, prevista en l’article 58 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, s’ha donat participació als consells insulars i a la FELIB, i també s’ha tramès el Projecte a les conselleries de l’Administració autonòmica i a les entitats del seu sector públic. També consta l’audiència als interessats directament i per mitjà de les organitzacions representatives. Però en l’expedient tramès no hi figura la justificació de l’elecció i la selecció de les entitats (a títol d’exemple, no consta que s’hagi tramès a la Universitat de les Illes Balears); tampoc no hi ha el justificant de la notificació de la consulta efectuada.

3. Pel que fa a «altres informes o dictàmens que resultin preceptius de conformitat amb la normativa sectorial aplicable» (article 59.1.e de la Llei 1/2019, de 31 de gener), consta, com ja s’ha dit, la intervenció de la *Comissió Interdepartamental de Canvi Climàtic del*

Govern de les Illes Balears, prevista en l'article 5 de la Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica, i desplegada en el Decret 33/2020 de 26 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de funcionament i composició de la dita Comissió. No hi intervé el *Consell Balear del Clima*, previst en l'article 6 de la Llei 10/2019, perquè segons s'explica en la memòria aquest òrgan encara no s'ha constituït. Tanmateix, de conformitat amb la disposició transitòria primera de la Llei de canvi climàtic i transició energètica, hi ha participat el *Consell Assessor de l'Energia*, creat pel Decret 39/2010, de 26 de febrer, el qual inclou entre les seves funcions informar preceptivament i amb caràcter no vinculant sobre els avantprojectes de llei i els projectes de decret que en matèria d'energia siguin sotmesos a l'aprovació del Consell de Govern (article 2). En canvi, no s'ha justificat la no intervenció del Comitè d'Experts per a la Transició Energètica i el Canvi Climàtic (previst en l'article 7 de la Llei 10/2019, amb la finalitat d'«assessorar el Govern de les Illes Balears en relació amb el desenvolupament i la consecució dels objectius marcats en aquesta llei»), el qual sí que s'ha constituït. En relació amb aquesta circumstància, tot i que no es tracta d'una observació essencial, el Consell Consultiu ha manifestat en nombroses ocasions que no resulta coherent obviar o ignorar els òrgans de consulta creats específicament pel legislador per assessorar el Govern, com és el cas precisament del Comitè esmentat.

4. Altrament, en el marc normatiu contingut en la memòria hi ha referències no actualitzades, que s'han de revisar i corregir. La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, ha estat modificada recentment per la Llei 9/2020, de 16 de desembre, a través de la qual es transposa la Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març. S'ha d'incorporar també la referència a la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i de la protecció de l'atmosfera.

5. L'anàlisi en la MAIN de l'impacte econòmic i pressupostari i de càrregues es considera insuficient.

— D'una banda, s'ha de dir que en l'anàlisi d'impacte econòmic incorporat en la MAIN hi ha una succinta referència al cost que tindrà per a les empreses obligades a la inscripció complir les prescripcions que estableix la norma projectada. En canvi, no hi ha una referència específica a l'impacte socioeconòmic que pot tenir la nova regulació. Segons la Llei 10/2019, tothom ha de col·laborar en les polítiques públiques de reducció de gasos amb efecte d'hivernacle (article 24.1). I l'Administració de la Comunitat Autònoma i les grans i mitjanes empreses que desenvolupen totalment o parcialment la seva activitat econòmica a les Illes Balears tenen uns deures específics per fer efectiva la reducció d'emissions contaminants. Tanmateix, en la MAIN no es valora l'impacte socioeconòmic i directe que pot tenir l'aprovació d'aquest Decret en l'economia en general i sobre els sectors més afectats, tot i reconèixer en el preàmbul que aquesta norma al·ludeix al foment de «les polítiques autonòmiques necessàries per a l'adaptació del territori i dels sectors econòmics de les Illes Balears als impactes del canvi climàtic» i a la implicació del teixit empresarial en la reducció d'emissions. Per això, s'hauria de completar aquest punt de la MAIN amb una anàlisi més detallada de l'impacte econòmic que s'espera aconseguir amb la implementació del Registre, amb el qual es pretén contribuir a la reducció progressiva de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Més encara si tenim en compte que,

segons l'article 2 del Projecte de decret, el Registre Balear té com a finalitat, entre d'altres, la d'«afavorir que el teixit empresarial balear i la mateixa administració autonòmica millorin la seva eficiència en l'ús de l'energia i, per tant, la seva productivitat». I que segons la Llei 10/2019, les dades contingudes en els registres públics de petjada de carboni i sobre la reducció o la compensació de les seves emissions podran ser objecte de valoració en els processos de licitació de contractes, en els termes que estableixi la legislació bàsica estatal (article 68).

— També s'ha de completar l'estudi econòmic des del punt de vista pressupostari. En aquest apartat, la MAIN quantifica el cost del disseny i la implementació de la plataforma electrònica que permeti als subjectes afectats complir les obligacions que fixa el Decret. Així mateix, té en compte l'increment de despesa que suposarà l'ampliació dels mitjans personals de la Conselleria per garantir la gestió interna del Registre. En canvi, no s'ha tingut en consideració el cost que representarà per a l'Administració de la Comunitat Autònoma i el sector públic instrumental el càlcul i la verificació de les emissions difuses de les seves instal·lacions ni, en el seu moment, l'aportació dels plans de reducció.

— Tampoc no s'ha calculat, en l'àmbit pressupostari, el cost que pot tenir l'elaboració del Pla de Transició Energètica i de Canvi Climàtic. El Consell Consultiu considera que aquest Pla és necessari perquè, en el seu moment, les entitats puguin inscriure també en el Registre els plans de reducció de les seves emissions difuses. Pel que s'explica en el preàmbul de la norma projectada, la inscripció de la petjada de carboni en el Registre «permetrà al Govern de les Illes Balears disposar d'una informació precisa sobre les emissions difuses que hi ha a les Illes, i iniciar els mecanismes necessaris per a la seva reducció a través de plans i de l'elaboració d'uns pressuposts de carboni que permetran establir els compromisos de reducció per sectors d'activitat i illes». Per tant, sense l'elaboració del Pla de Transició Energètica i de Canvi Climàtic no es podrà tenir a l'abast la informació necessària per poder inscriure els plans de reducció de les empreses.

— I encara podem fer una darrera consideració sobre la valoració de l'impacte econòmic i càrregues que apareix en la MAIN, que no recull el cost no externalitzat per a les empreses obligades a la inscripció del càlcul de la petjada de carboni o de l'elaboració del seu pla de reducció d'emissions. Per això, és necessari que en l'estudi sobre les repercussions econòmiques i càrregues s'inclouï el cost complet que tindrà per a les empreses complir els deures que estableix la norma projectada.

6. Pel que fa a l'anàlisi dels impactes establerts en la normativa vigent, hem d'assenyalar que no consta en l'expedient l'avaluació o la justificació de la manca d'incidència de la norma sobre la família (disposició addicional desena de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, afegida mitjançant la Llei 26/2015, de 28 de juliol), la infància i l'adolescència (article 11 de la Llei 9/2019, de 19 de febrer, de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears), i sobre l'orientació sexual i la identitat de gènere (article 32 de la Llei 8/2016, de 30 de maig, per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals i per erradicar l'LGTIB fòbia). Tampoc no consta en la MAIN l'informe o la justificació de la no necessitat relativa a l'impacte en matèria de discapacitat, a què hem fet referència en el Dictamen

núm. 117/2019, derivat del pronunciament de la Sentència del Tribunal Suprem de 15 de març de 2019.

No obstant això, atès que el projecte normatiu sotmès a consulta no conté una regulació *rellevant* respecte de les matèries abans indicades, ho hem d'assenyalar, únicament, a l'efecte que s'incorpori la justificació de la no necessitat de l'informe d'impacte d'aquests aspectes.

7. En la MAIN no s'ha incorporat l'avaluació de l'impacte climàtic del Projecte, que exigeix, amb caràcter preceptiu, l'article 18 de la Llei 10/2019, de 22 de febrer, del canvi climàtic i transició energètica de les Illes Balears, en els procediments d'elaboració de les lleis, de les disposicions de caràcter general —com és el cas— i en l'activitat planificadora que promoguin les administracions públiques de les Illes Balears. Així ho regula:

Article 18 Perspectiva climàtica

1. En els procediments d'elaboració de lleis i de disposicions de caràcter general i en l'activitat planificadora que promoguin o aprovin les administracions públiques de les Illes Balears, s'hi ha d'incorporar la perspectiva climàtica de conformitat amb els estàndards o els objectius indicats en aquesta llei i en el Pla de Transició Energètica i Canvi Climàtic.

2. L'òrgan encarregat de tramitar qualsevol iniciativa normativa o planificadora ha d'incorporar-hi, amb caràcter preceptiu, una avaluació d'impacte climàtic, que ha de tenir per objecte analitzar la repercussió del projecte en la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic.

Precisament la norma té per objecte el desenvolupament reglamentari de la previsió establerta en l'article 28 de la mateixa Llei 10/2019, per la qual cosa aquesta anàlisi de la repercussió del projecte normatiu en la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic es dilueix amb la mateixa justificació i finalitat de la norma en projecte. Una altra cosa serà que en la justificació la norma projectada, atesa la seva especial significació per a la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, aparegui una referència explícita a aquest tràmit preceptiu en els procediments d'elaboració de disposicions normatives de caràcter general. I això, perquè la conselleria impulsora de la norma doni la màxima rellevància a aquesta exigència legal, amb la finalitat de garantir una adequada prevenció de l'impacte climàtic de les iniciatives normatives i incorporar, si escau, criteris de sostenibilitat en els processos de presa de decisions.

8. En l'informe jurídic es justifica la manca de participació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, perquè el Projecte de decret no regula de manera directa i estructural una matèria socioeconòmica, d'acord amb la seva Llei reguladora. Ara bé, aquest òrgan assessor considera que avui ja no es pot dubtar de l'estreta connexió entre la lluita contra el canvi climàtic i l'activitat econòmica, ni dels impactes que poden tenir sobre l'economia les mesures contra el canvi climàtic.

Si ens atenem a l'objecte i la finalitat de la norma projectada, haurem de considerar que resulta fonamental l'anàlisi des d'una perspectiva social i econòmica. Per explicar la rellevància que pot tenir la disposició en aquest àmbit basta referir-nos a una de les disposicions que conformen el marc normatiu. Es tracta de la Llei 2/2011, de 4 de març,

d'economia sostenible, a la qual també es fa referència en l'exposició de motius de la mateixa Llei 10/2019. A més, en la part expositiva de la Llei de canvi climàtic i transició energètica s'esmenta clarament que «la lluita contra el canvi climàtic i la transició cap a un nou model energètic suposen també una important oportunitat econòmica i social», per exemple, per la major competitivitat associada als menors costos energètics i ambientals del nou model. Aquesta idea es reforça més encara en vista dels objectius concrets que es pretenen aconseguir a través de la norma projectada. Com ja s'ha avançat, en la valoració de l'impacte econòmic de la MAIN, en l'articulat del Projecte de decret hi ha una referència expressa a finalitat del Registre com a instrument «per afavorir que el teixit empresarial balear i la mateixa Administració autonòmica millorin la seva eficiència en l'ús de l'energia i, per tant, la seva productivitat». Per això, el Consell Consultiu considera necessària la intervenció del Consell Econòmic i Social, atès que la matèria objecte de regulació té relació amb la creació de condicions que afavoreixin un desenvolupament econòmic sostenible, i, en especial, per la incidència de la norma en les empreses incloses en el seu àmbit d'aplicació. Aquesta idea es reforça encara més si tenim en compte la clara connexió entre economia, medi ambient i canvi climàtic que assumeix la jurisprudència del Tribunal Constitucional i la interpretació extensiva que n'ha fet l'alt tribunal del títol competencial de l'article 149.1.13a de la CE envers les competències autonòmiques de desenvolupament legislatiu en matèria de medi ambient —149.1.23a de la CE—, entre d'altres, per exemple, en la STC 87/2019, de 20 de juny.

Arribats a aquest punt, pel que fa a les deficiències de procediment esmentades, aquest òrgan assessor considera que l'anàlisi en la MAIN de l'impacte econòmic i pressupostari i de càrregues es considera insuficient, que cal una referència expressa a l'avaluació de l'impacte climàtic i que és necessari el pronunciament, de forma preceptiva, del Consell Econòmic i Social sobre el projecte normatiu. Aquestes observacions són *essencials*.

Tercera

Tal com s'ha assenyalat, el Projecte de decret que s'examina té per objecte regular les funcions, l'organització i el funcionament del Registre Balear de Petjada de Carboni creat per la Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica. Aquest Registre ha de servir per conèixer el nivell d'emissions de CO₂ a l'atmosfera en el territori de les Illes Balears i, a partir d'aquesta informació, poder prendre mesures per reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

Quan es planteja la qüestió competencial en relació amb el canvi climàtic i la transició energètica, partim de la inexistència d'una referència expressa a aquesta matèria en la Constitució, per bé que de manera pacífica s'ha vinculat al títol competencial del medi ambient. Però, tal com explica el Tribunal Constitucional, aquest no és l'únic títol competencial que es veu implicat en aquesta matèria i s'hauran de tenir en compte també les competències exclusives que l'article 149.1.13a de la CE atorga a l'Estat sobre les bases i la coordinació de planificació general de l'activitat econòmica; i l'article 149.1.25a de la CE, que reserva les bases del règim miner i energètic a l'Estat. De fet, aquests dos títols competencials, juntament amb la previsió continguda en l'article

149.1.23a de la CE, serveixen de fonament per declarar la inconstitucionalitat de determinats preceptes de la Llei catalana 16/2017, d'1 agost, del canvi climàtic.

En concret, la STC 87/2019, de 20 de juny, fa referència als títols competencials en aquesta matèria [FJ 4]:

En la Constitución y en el Estatuto de Autonomía de Cataluña no existe ningún título competencial específico relativo a la lucha contra el cambio climático. Otros estatutos, en cambio, sí mencionan este concepto: los Estatutos de Aragón y de Castilla y León incluyen el «desarrollo de políticas que contribuyan a mitigar el cambio climático» en el título relativo a normas adicionales de protección del medio ambiente (arts. 71.22 y 70.1.35, respectivamente); los de Canarias y Extremadura lo mencionan dos veces, una como materia incluida en su competencia sobre medio ambiente [arts. 153.1 ñ) y 9.1.33] y otra como principio rector de la actuación de sus poderes públicos (arts. 37.15 y 7.7); y finalmente, el de Andalucía, aunque no lo menciona entre las competencias de la comunidad autónoma, ni siquiera en el precepto dedicado al «medio ambiente, espacios protegidos y sostenibilidad» (art. 57), sí lo hace en el título VII dedicado al «medio ambiente», vinculándolo al fomento de «energías renovables y limpias» y a «políticas que favorezcan la utilización sostenible de los recursos energéticos, la suficiencia energética y el ahorro» (art. 204). Del mismo modo, sin emplear expresamente la locución «cambio climático», pero aludiendo a este fenómeno, el art. 46.2 del Estatuto de Autonomía de Cataluña (EAC), ubicado en el capítulo dedicado a los «principios rectores», establece: «[l]as políticas medioambientales deben dirigirse especialmente a la reducción de las distintas formas de contaminación, la fijación de estándares y de niveles mínimos de protección, la articulación de medidas correctivas del impacto ambiental, la utilización racional de los recursos naturales, la prevención y el control de la erosión y de las actividades que alteran el régimen atmosférico y climático, y el respeto a los principios de preservación del medio, la conservación de los recursos naturales, la responsabilidad, la fiscalidad ecológica y el reciclaje y la reutilización de los bienes y los productos».

Las partes comparecidas han coincidido en señalar como título que da cobertura general a la ley recurrida el de protección del medio ambiente, en el que el Estado tiene competencia solamente sobre las bases (art. 149.1.23 de la Constitución) mientras que a la Generalitat de Cataluña corresponde el desarrollo y ejecución y la aprobación de normas adicionales de protección, conforme al citado precepto constitucional y al art. 144 EAC, sin perjuicio de reconocer también la incidencia en algunos casos de otros títulos para preceptos concretos (aguas, energía, puertos, etc.), pues como este Tribunal ha señalado en varias ocasiones «lo ambiental es "un factor a considerar en las demás políticas públicas sectoriales" (por todas, STC 33/2005, de 17 de febrero, FJ 5) lo cual implica, a los efectos del encuadramiento competencial de una norma, que no toda actividad que atienda a dicho factor recae necesariamente en el ámbito del título competencial de medio ambiente, sino que habrá que ponderar en cada caso cuál sea el ámbito material con el que la norma en cuestión tenga una vinculación más estrecha y específica» (STC 15/2018, FJ 5).

Las partes discrepan, en cambio, sobre la incidencia del título relativo a las bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica (art. 149.1.13 CE), que el abogado del Estado considera igualmente aplicable puesto que en él se ampara también la Ley 1/2005, de 9 de marzo, por la que se regula el régimen del comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero (disposición final segunda), que invoca como parámetro de constitucionalidad mediata de la ley impugnada, mientras que los representantes del ejecutivo y legislativo autonómicos rechazan esta cobertura competencial.

Pronunciamientos anteriores de este Tribunal han encuadrado competencialmente planes y programas de ayudas públicas dirigidas a generar actividad económica baja en carbono y a contribuir al cumplimiento de los compromisos internacionales asumidos por España sobre reducción de emisiones de gases de efecto invernadero en el art. 149.1.23 CE. En concreto,

la STC 15/2018, de 22 de febrero, FJ 5, dispuso que «si bien» esta actuación pública «atiende [...] a la finalidad de impulsar el tránsito hacia una economía baja en carbono —por lo que no se puede negar su importancia sobre la actividad económica, ni su vinculación con el título recogido en el número 13 del artículo 149.1 CE—, es evidente que sus disposiciones presentan una conexión más estrecha con la materia medioambiental —en donde se enmarca la disminución de las emisiones de gases de efecto invernadero a la que atiende dicho tránsito—, de suerte que la regla competencial del artículo 149.1.23 CE es la que hemos de considerar más específica y, por tanto, de aplicación preferente en lo que a la determinación de los títulos competenciales estatales respecta». Y en los mismos términos se han pronunciado las SSTC 62/2018, de 7 de junio, FJ 3, y 64/2018, también de 7 de junio, FJ 3.

La ley recurrida, sin embargo, no es enteramente coincidente ni del todo análoga a las disposiciones y actos enjuiciados en esas sentencias anteriores. [...]

La ley objeto de este recurso, del cambio climático de Cataluña, va más allá del mero diseño de un programa de ayudas a empresas para financiar proyectos de eficiencia energética (STC 15/2018) o de la concreta convocatoria de ayudas en sectores específicos (SSTC 62/2018 y 64/2018). La Ley del cambio climático abarca y quiere regular el ejercicio de todas las actividades contaminantes desarrolladas en el territorio de la comunidad autónoma, tanto en los que llama «sectores cubiertos» por el sistema de comercio de derechos de emisión como en los «no cubiertos» por dicho sistema, con el fin de fijar límites a las emisiones «permitidas para el conjunto de Cataluña» (art. 7.3). Para ello, regula medidas de reducción de la vulnerabilidad y de emisiones en todas las políticas sectoriales (capítulo III) y habilita al Gobierno de la Comunidad Autónoma para establecer medidas «de cumplimiento obligatorio para los actores implicados» (art. 6.3) y «objetivos concretos, sectoriales, de regulación vinculante» (disposición adicional primera, apartado cuarto). La ley tiene pues una vocación transformadora del entero sistema industrial, económico y energético de Cataluña, como muestra desde su preámbulo, que comienza reconociendo que el cambio climático «exige una transformación profunda de los actuales modelos energéticos y productivos» (apartado primero, párrafo segundo). Coherentemente con ello, en su parte dispositiva, la ley señala entre sus objetivos «favorecer la transición hacia una economía neutra en emisiones de gases de efecto invernadero, competitiva, innovadora y eficiente en el uso de recursos» (art. 2.1) y «contribuir a la transición hacia una sociedad en la que el consumo de combustibles fósiles tienda a ser nulo» y hacia «un modelo económico y energético no dependiente de los combustibles fósiles ni nucleares en 2050» [art. 2.2 a)]. Y a tal fin, el art. 19 y la disposición adicional primera señalan objetivos concretos de reducción energética y de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, como la reducción del consumo final de energía en un 2 por 100 anual para llegar como mínimo al 27 por 100 en 2030, la reducción los óxidos de nitrógeno en un 35 por 100 y de las partículas en suspensión con menos de 10 micras en un 30 por 100 en el año 2020, el cierre de las centrales nucleares «no más allá de 2027», la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero en un 40 por 100 en 2030, en un 65 por 100 en 2040 y en un 100 por 100 en 2050, y la reducción del uso de combustibles fósiles en un 50 por 100 en 2030 y en un 100 por 100 en 2050.

Una jurisprudencia reiterada de este Tribunal ha reconocido la importancia de la producción y distribución de energía tanto para la vida cotidiana como para el funcionamiento de la actividad económica, a los efectos de amparar la regulación de aquella actividad no solo en el título competencial específico que reserva al Estado el establecimiento de las bases del régimen energético (art. 149.1.25 CE), sino también en el título transversal relativo a las bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica del art. 149.1.13 CE [así, SSTC 69/2018, de 21 de junio, FJ 6 b); 148/2011, de 28 de septiembre, FJ 6; 18/2011, de 3 de marzo, FJ 6, y STC 197/1996, de 28 de noviembre, FJ 4 a)]. A su vez, en relación con este último título competencial (bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica), la jurisprudencia constitucional ha señalado que el Estado puede a su amparo no solo «fij[ar] las líneas directrices y los criterios globales de ordenación de

sectores económicos concretos» para alcanzar objetivos de política económica general o sectorial (por todas, STC 139/2013, de 8 de julio, FJ 3, refiriéndose a actividades de fomento en el mercado inmobiliario «por la evidente conexión de este sector con la economía nacional»; o STC 143/2017, de 14 de diciembre, FJ 13, sobre la orientación de las políticas públicas hacia la rehabilitación y regeneración de las ciudades), sino también, y muy principalmente, acometer la «ordenación general de la economía» (STC 1/1982, de 28 de enero, FJ 5) y adoptar «medida[s] de política económica general» para atender a supuestos en los que «para conseguir objetivos de la política económica nacional, se precisa una actuación unitaria en el conjunto del territorio del Estado» (por todas, SSTC 79/2017, de 22 de junio, FJ 6, y 89/2017, de 4 de julio, FJ 8, ambas con cita de otras).

Teniendo en cuenta esta jurisprudencia interpretativa de los títulos de los arts. 149.1.25 y 149.1.13 de la Constitución y el contenido y finalidad de la ley impugnada, no es posible relegar en este caso los títulos citados (energía y economía) al papel un tanto secundario o adjetivo, no sustancial, apreciado en las SSTC 15/2018, 62/2018 y 64/2018. La Ley del cambio climático de Cataluña no persigue solo la protección del medio ambiente; representa también, al mismo tiempo, el diseño de un modelo energético y económico alternativo para todas las actividades productivas de Cataluña y la programación o planificación de la actividad administrativa necesaria para alcanzar ese objetivo. De modo que no es posible prescindir de los intereses económicos y energéticos implicados y de las reglas de distribución de competencias en esas materias, en concreto en cuanto a su planificación, pues esta es fundamentalmente la técnica normativa empleada, como más adelante se comprobará. Al efecto, el art. 149.1.13 CE atribuye al Estado competencia sobre las «bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica», mientras que el 152.3 EAC reserva a la Generalitat la potestad de «establecer una planificación de la actividad económica en el marco de las directrices que establezca la planificación general del Estado». Por su parte, el art. 149.1.25 CE reserva al Estado el establecimiento de las «bases del régimen energético», que incluye la planificación general del sector [SSTC 69/2018, de 21 de junio, 5 d); 170/2012, de 4 de octubre, FJ 10; 223/2000, de 21 de septiembre, FJ 19, y 197/1996, de 28 de noviembre, FJ 4], en tanto que el art. 133 EAC regula la competencia «compartida» (entendido este término de conformidad con la STC 31/2010, de 28 de junio, FJ 60) de la Generalitat en materia de «energía», que incluye, en lo que a este proceso interesa, la «regulación» de la actividad de «producción» de energía [apartado primero, letra a)], el «fomento y la gestión de las energías renovables y de la eficiencia energética» [mismo apartado primero, letra d)] y la «participación» de la Generalitat «en la regulación y planificación de ámbito estatal del sector de la energía que afecte al territorio de Cataluña» (apartado tercero), debiendo entenderse en todo caso que «corresponde al Estado, titular de la competencia, concretar el alcance y modo de esa participación» (STC 31/2010, FJ 79).

La Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica, que ara es pretén desplegar en part, adopta un plantejament ambiciós «per avançar amb pas decidit cap el millor compliment dels compromisos que en aquesta matèria han assumit els estats membres de la Unió Europea». Aquesta Llei està afectada per l'Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat-Comunitat Autònoma de les Illes Balear, de 27 de maig de 2019, mitjançant el qual s'inicien negociacions per resoldre les discrepàncies en relació amb els articles 14.2, 20.1, 23, 68.3 i amb la disposició addicional tercera, apartat tercer, en relació amb l'article 67 de la Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica (BOIB núm. 81, de 18 de juny de 2019). I l'Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat - Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de 15 de novembre de 2019, pel qual les parts consideren resoltes les discrepàncies d'acord amb els compromisos continguts en el punt I (BOIB núm. 170, de 19 de desembre de 2019). A més, la norma ha estat modificada pel

Decret llei 8/2020, de 13 de maig, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19 (BOIB ext. núm. 84, de 15 de maig de 2020); la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19 (BOIB núm. 180, de 20 d'octubre de 2020), i pel Decret llei 1/2021, de 25 de gener, pel qual s'aproven mesures excepcionals i urgents en l'àmbit de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears per a l'exercici fiscal de 2021, de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en matèria de renda social garantida i en altres sectors de l'activitat administrativa (BOIB núm. 11, de 26 de gener de 2021).

S'ha de dir, però, que ni els punts de discrepància, finalment resolts per la Comissió Bilateral, ni les modificacions introduïdes en la llei afecten els preceptes que es volen desplegar mitjançant la norma en projecte.

Les Corts Generals no han aprovat encara una llei estatal sobre canvi climàtic. Durant la XII legislatura es van presentar dues proposicions de llei per donar compliment a l'Acord de París i els dos governs d'aquella legislatura van aprovar també sengles avantprojectes de llei de canvi climàtic. Cap d'aquestes iniciatives fructificà. Durant la XIV legislatura s'està tramitant el Projecte de llei de canvi climàtic i transició energètica. Tanmateix, existeixen algunes normes aprovades per l'Estat en matèria d'emissions contaminants que són bàsiques i que haurem de tenir en compte en relació amb el cas examinat.

La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. La norma en qüestió es dicta invocant els títols de planificació general de l'activitat econòmica i medi ambient (149.1.13a i 23a, respectivament) i ve a transposar a l'àmbit intern la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i el Consell de 13 d'octubre. Està inspirada en l'estratègia del protocol de Kyoto i té per objectiu complir les obligacions en el marc del programa europeu del canvi climàtic. Recentment ha estat modificada per la Llei 9/2020, de 16 de desembre, per tal d'incorporar a l'ordenament jurídic les novetats introduïdes per la Directiva (UE) 2018/810, de 14 de març. La Llei 1/2005 configura un sistema conformat a partir de l'autorització per a l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle (article 4) i el dret d'emissió (que és un dret subjectiu i transmissible a alliberar a l'atmosfera una tona equivalent de diòxid de carboni, article 20). Amb aquest sistema, i a partir de la progressiva reducció dels drets d'emissió que s'ofereixen en cada país, es pretén incentivar l'eficiència energètica i la reducció de gasos amb efecte d'hivernacle.

Endemés, el Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació, i la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, tenen caràcter bàsic i es dicten a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució. L'article 7 del Text refós reconeix la potestat de les comunitats autònomes de fixar normes addicionals de protecció en relació amb l'emissió de gasos contaminants. Per la seva banda, l'article 5.2 de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, diu que correspon a les comunitats autònomes establir

objectius de qualitat de l'aire i valors límit d'emissió més estrictes que els establerts per l'Administració General de l'Estat i adoptar plans i programes per a la millora de la qualitat de l'aire. Ambdues normes (article 9 del Text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació i article 13 de la Llei de la qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera) sotmeten a autorització administrativa de les comunitats autònomes la construcció, muntatge, modificació substancial i explotació de les instal·lacions contaminants incloses en els seus respectius àmbits d'aplicació.

A més, la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, està guiada, entre altres, pel principi de promoció de les energies netes, reducció de les emissions i eficaç tractament dels residus. La norma dedica el capítol II (articles 88 a 92) del títol III, a la reducció d'emissions amb efecte d'hivernacle.

El Reial decret 163/2014, de 14 de març, pel qual es crea el Registre de Petjada de Carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni. Aquesta norma inclou la creació del Registre amb tres seccions (la primera, de la petjada de carboni i de compromisos de reducció de les emissions dels gasos d'efecte d'hivernacle; la segona, de projectes d'absorció de CO₂, i la tercera, de compensació de la petjada de carboni), en les quals s'han d'inscriure els esforços realitzats en aquest àmbit. La norma en qüestió s'aprova amb invocació, en la disposició final segona, dels títols competencials prevists en els articles 149.1.23a (legislació bàsica sobre protecció del medi ambient) i 149.1.13a (bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica). La mateixa disposició assumeix que els instruments regulats en la norma bàsica es complementen amb els establerts en algunes comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències («todo ello sin perjuicio de las facultades de las comunidades autónomas de establecer normas adicionales de protección»), la qual cosa significa que coexistiran registres en diverses parts del territori i que s'ha de cercar la compatibilitat entre aquests.

En el cas analitzat, es tracta de donar efectivitat al Registre creat per la Llei 10/2019, a l'efecte de disposar de la informació necessària perquè, més endavant, s'elabori el Pla de Transició Energètica i Canvi Climàtic que ha de incloure els indicadors de referència per a la redacció d'emissions difuses que hauran de complir les grans i mitjanes empreses que operen totalment o parcialment a les Illes Balears en els termes de la legislació vigent. Es tracta, per tant, d'un àmbit d'actuació que s'encabeix en les competències exclusives de la Comunitat Autònoma en matèria de protecció de medi ambient (article 30.46 de l'EAIB), sens perjudici del que disposa l'article 149.1 de la Constitució. D'altra banda, aquestes competències estatutàries s'han d'emmarcar en l'article 23 de l'EAIB, que, sota la rúbrica «Medi ambient», estableix mandats perquè els poders públics vetlin «per la defensa i protecció de la naturalesa, del territori, del medi ambient i del paisatge». Cal tenir en compte, a més, que les atribucions en matèria de medi ambient no es troben enumerades en l'article 70 de l'Estatut d'autonomia, dedicat a les competències pròpies del consells insulars.

A més a més, en aquest cas s'ha d'aplicar, quant a la competència de la conselleria impulsora del Projecte, el Decret 11/2021, de 15 de febrer, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i

mitjançant el qual s'atribueixen al conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica, a través de la Direcció General d'Energia i Canvi Climàtic, les competències en relació amb, entre d'altres, les energies convencionals i alternatives; el compliment dels compromisos de reducció d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle; el control de la contaminació atmosfèrica; l'inventari d'emissions; la qualitat de l'aire; el laboratori de l'atmosfera; el seguiment de l'evolució del clima; les estadístiques energètiques i de canvi climàtic; i la coordinació i el control de les polítiques energètiques de l'Administració autonòmica i de les seves entitats instrumentals.

Per tant, del que s'ha dit fins ara se'n deriva la competència autonòmica per establir la regulació de les funcions, l'organització i el funcionament del Registre Balear de Petjada de Carboni. Més concretament, correspon al Govern de les Illes Balears el desplegament d'aquest aspecte de la Llei 10/2019, i el conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica és l'òrgan competent per promoure'l *ratione materiae*.

Quarta

La norma projectada s'insereix en el marc normatiu següent:

A) *Tractats, convenis i altres instruments internacionals*

— L'Acord de París de 2015 XXI subscrit per la Conferència de les Parts (COP21) de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, va ser ratificat pel conjunt de la Unió Europea el 4 d'octubre de 2016 i per l'Estat espanyol el 12 de gener de 2017. Aquest és el primer acord universal i jurídicament vinculant sobre el canvi climàtic, mitjançant el qual els governs acorden mantenir l'escalfament global per sota dels 2 °C per sobre dels nivells preindustrials i limitar l'augment de la temperatura a 1,5 °C. Per això cal reduir les emissions contaminants a través dels plans nacionals integrals d'acció pel clima.

— La Decisió (UE) 2015/1814 del Parlament Europeu i del Consell, de 6 d'octubre de 2015, relativa a l'establiment i funcionament d'una reserva d'estabilitat del mercat en el marc del règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a la Unió i per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE.

— En relació amb els sectors d'activitat econòmica que figuren en l'annex 1 del Projecte de decret, la legislació de la Unió Europea estableix un marc general per a la comptabilitat de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle. En concret, la Directiva (UE) 2018/814 del Parlament i del Consell, de 14 de març de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE sobre el règim de la Unió Europea per al comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle; el Reglament d'execució (UE) 2018/2066 de la Comissió, de 19 de desembre de 2019, sobre el seguiment i la notificació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle; el Reglament d'execució 2018/2067 de la Comissió, també de 19 de desembre, relatiu a la verificació de les dades i a l'acreditació dels verificadors.

— La Directiva (UE) 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, per la qual s'estableix el procediment d'informació en matèria de reglamentacions tècniques i de regles relatives als serveis de la societat de la informació.

B) *Normativa estatal*

— La Constitució espanyola:

Article 45

1. Tothom té dret a gaudir d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, i el deure de conservar-lo.

2. Els poders públics vetllaran per la utilització racional de tots els recursos naturals, a fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i defensar i restaurar el medi ambient, amb el suport de la indispensable solidaritat col·lectiva.

3. En els termes que la llei fixi, s'establiran sancions penals o, en el seu cas, administratives per als qui violin el que es disposa en l'apartat anterior i l'obligació d'aquests de reparar el dany causat.

[...]

Article 148

1. Les Comunitats Autònomes podran assumir competències en les matèries següents:

[...]

9a La gestió en matèria de protecció del medi ambient.

Article 149

1. L'Estat té competència exclusiva sobre les matèries següents:

[...]

23a Legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sens perjudici de les facultats de les Comunitats Autònomes per a l'establiment de normes addicionals de protecció [...]

— El Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació.

— La Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

— La Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.

— La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, modificada, entre d'altres disposicions, per la Llei 9/2020, de 16 de desembre —a fi d'incorporar a l'ordenament jurídic les novetats introduïdes per la Directiva (UE) 2018/810, de 14 de març.

— El Reial decret 163/2014, de 14 de març, pel qual es crea el Registre de petjada de carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni.

C) *Normativa autonòmica*

— L'Estatut d'autonomia, aprovat per la Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, en la redacció donada per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears:

Article 23. Medi Ambient

1. Tota persona té dret a gaudir d'una vida i un medi ambient segur i sa. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les seves competències,

protegiran el medi ambient i impulsaran un model de desenvolupament equitatiu, territorialment equilibrat i sostenible.

2. Els poders públics de la comunitat autònoma han de vetllar per la defensa i la protecció de la naturalesa, del territori, del medi ambient i del paisatge. [...]

[...]

Article 30. Competències exclusives

La comunitat autònoma té competència exclusiva en les matèries següents, sens perjudici del que disposa l'article 149.1 de la Constitució:

[...]

34. Indústria, sens perjudici del que determinin les normes de l'Estat per raons de seguretat, sanitàries o d'interès militar i les normes relacionades amb les indústries subjectes a la legislació de mines, hidrocarburs o energia nuclear. L'exercici de la competència s'ha de fer d'acord amb les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general. Seguretat de les instal·lacions, dels processos i dels productes industrials.

[...]

46. Protecció del medi ambient, ecologia i espais naturals protegits, sens perjudici de la legislació bàsica de l'Estat. Normes addicionals de protecció. Espais naturals protegits. Ecologia.

— La Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica de les Illes Balears. Pel que ara interessa, en relació amb l'objecte i la finalitat del Projecte de decret, podem esmentar els preceptes següents de la Llei:

Article 2. Finalitats

Aquesta llei persegueix les finalitats d'interès públic següents:

[...]

c) La progressiva descarbonització de l'economia així com la implantació progressiva de les energies renovables i la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, d'acord amb els compromisos adquirits per l'Estat espanyol i la Unió Europea i amb especial atenció al fet insular.

[...]

Article 10. Naturalesa i contingut

1. El Pla de Transició Energètica i Canvi Climàtic constitueix el marc integrat i transversal d'ordenació i planificació d'objectius, polítiques i accions que permetin complir amb les finalitats d'aquesta llei.

2. El contingut del Pla ha de determinar-se d'acord amb els objectius i principis de la Unió Europea en matèria de canvi climàtic, la legislació bàsica estatal i l'evolució del coneixement científic, i s'ha d'estructurar en els apartats següents:

[...]

b) Els objectius de reducció d'emissions i dels pressuposts de carboni en el marc de la planificació estatal.

[...]

Article 24. Principis d'actuació

1. Tothom està obligat a col·laborar en les polítiques públiques de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, en el marc de la legislació estatal bàsica i dels instruments de planificació prevists en aquesta llei.

2. L'Administració de la comunitat autònoma ha d'impulsar la reducció d'emissions en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears i ha d'incentivar-la en tots els sectors de l'activitat econòmica.

3. L'Administració de la comunitat autònoma ha de posar a l'abast dels sectors públic i privat guies tècniques i eines per facilitar els càlculs de petjada de carboni i d'absorció de gasos amb efecte d'hivernacle així com les actuacions per assolir reduccions d'emissions. Article

25. Emissions no difuses

Les grans i mitjanes empreses que desenvolupin totalment o parcialment la seva activitat a les Illes Balears i que estiguin sotmeses al règim de comerç d'emissions de gasos estan obligades:

a) A calcular i acreditar anualment la petjada de carboni corresponent a les activitats que duguin a terme a les Illes Balears, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

b) Al compliment de les obligacions registrals establertes en l'article 28 d'aquesta llei. Article

26. Emissions difuses

1. Les grans i mitjanes empreses que desenvolupin totalment o parcialment la seva activitat a les Illes Balears i que no estiguin sotmeses al règim de comerç d'emissions de gasos han de reduir progressivament les emissions per tal d'assolir els objectius establerts en aquesta llei.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, els indicadors de referència per a la reducció d'emissions difuses s'han de fixar en els annexos del Pla de Transició Energètica i Canvi Climàtic i han de representar l'objectiu per a l'eficiència expressat en emissions específiques per a cada una de les categories d'activitats, en funció del sector, del subsector o de la branca d'activitat corresponent.

3. Els indicadors de referència poden ser de serveis, de processos, d'activitats o d'instal·lacions; s'han de referir als abasts d'emissions 1 i 2, i han de permetre la comparació de l'eficiència en condicions homogènies. S'han de determinar tenint en compte les particularitats de cada sector, les reduccions ja assolides i les millors tècniques i tecnologies disponibles en cada moment, així com la seva viabilitat tècnica i econòmica.

4. Les empreses a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article estan obligades:

a) A calcular i acreditar anualment la petjada de carboni corresponent al conjunt de les activitats que duguin a terme a les Illes Balears, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

b) A complir les obligacions registrals establertes en l'article 28 d'aquesta llei.

c) A elaborar i executar plans de reducció d'emissions i a presentar-los a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic en els termes que reglamentàriament es determini.

d) A adequar les seves actuacions als plans de reducció i als indicadors de referència de reducció d'emissions.

5. Els càlculs i els plans esmentats podran ser agregats per al conjunt de les instal·lacions i de les activitats de cada empresa al territori de les Illes Balears, i podran incloure informació relativa a l'abast 3.

6. En els casos en què les empreses no presentin els plans de reducció d'emissions en el termini establert, no hagin fixat objectius adequats de reducció o no hagin justificat la realització de les actuacions necessàries per assolir aquests objectius, la direcció general competent en matèria d'energia ha de formular els requeriments necessaris per corregir l'actuació empresarial.

Article 27. Compensació d'emissions difuses

1. L'Administració de la comunitat autònoma ha d'establir mecanismes voluntaris de compensació d'emissions no subjectes al règim de comerç d'emissions mitjançant la participació o l'aportació a projectes que es duuin a terme a les Illes Balears de recuperació, protecció o gestió d'ecosistemes, activitats agràries o altres projectes d'absorció de CO₂.

2. Les entitats subjectes a les obligacions de reducció d'emissions d'acord amb l'article 26.1 anterior poden substituir una part de les obligacions de reducció esmentades amb els mecanismes de compensació regulats en aquest article.

Article 28

1. Es crea el Registre balear de petjada de carboni com a instrument per a l'efectivitat de les disposicions relatives a la reducció d'emissions de gasos. Reglamentàriament s'han de determinar les funcions, l'organització i el funcionament del Registre, que s'ha de coordinar amb el registre estatal corresponent.

2. Les grans i mitjanes empreses s'han d'inscriure en el Registre balear i hi han de fer constar, en els termes que reglamentàriament es determinin:

a) Els càlculs anuals de petjada de carboni que realitzin a les Illes Balears.

b) Les dades relatives als plans de reducció d'emissions que s'hagin d'executar a les Illes Balears.

c) Els projectes d'absorció de diòxid de carboni associats al mecanisme voluntari de l'article 27 anterior.

3. Qualsevol persona física o jurídica no inclosa en l'apartat anterior es pot inscriure voluntàriament en el Registre balear a l'efecte del que preveu l'apartat anterior.

4. La informació estadística de petjada de carboni s'ha de fer pública agregada per sectors.

[...]

Article 68. Disposicions generals

1. En el marc de la legislació de contractes del sector públic, les administracions públiques de les Illes Balears, inclosos els seus ens instrumentals, han de promoure la sostenibilitat energètica i mediambiental d'acord amb els objectius d'aquesta llei.

2. A aquest efecte han d'incorporar, sempre que l'objecte del contracte ho permeti, criteris de sostenibilitat i d'eficiència energètica en la contractació. En cas contrari, els plecs han de justificar motivadament la no-inclusió d'aquests criteris.

3. Les administracions públiques han d'introduir com a criteris de valoració la inscripció dels licitadors en els registres públics de petjada de carboni i la reducció o compensació de les seves emissions.

Es retorna l'expedient perquè s'esmenin les deficiències que figuren en la consideració jurídica segona.

Quan s'hagin esmenat aquestes deficiències i s'hagi lliurat l'informe del CES, s'haurà de tornar a demanar el dictamen al Consell Consultiu, atès que la intervenció d'aquest òrgan de consulta té caràcter final segons l'article 3.3 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu.

III. CONCLUSIONS

1a. La presidenta de les Illes Balears està legitimada per sol·licitar el dictamen i el Consell Consultiu és competent per emetre'l, amb caràcter preceptiu.

2a. El Consell de Govern, a proposta del conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica, és competent per dictar la norma en projecte.

3a. Hi ha deficiències en la tramitació del procediment que s'han d'esmenar amb caràcter previ al pronunciament del Consell Consultiu sobre el contingut del Projecte de decret regulador del Registre Balear de la Petjada de Carboni.

Palma, 7 d'abril de 2021